

Bálványdöntés



A Borsszem Jankó mindenre képes melléklete



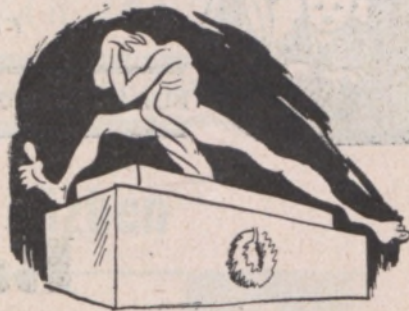
Számos politikus kiköszörüli a tekintélyén esett csorbát. Elfoglaltságuk miatt, mint látjuk, ezt a munkát sem maguk végzik.



Gömbös Gyula államtitkárságára mostanában igen sok célzást tesznek. Képünk egy ilyen jelenetet ábrázol.



I. Zogu trónralépése, vagy: akiket nem izgat az albán kérdés.



Ilyen lelkiállapotban van a pesti polgár, mikor a vásárcsarnoki árakat olvassa.



A konszolidáció diadala, vagy: egy előkelő kézfogó.

FÖLSZÁLLOTT A...

(*Ady Endre „Fölszállott a páva” című verse után*)

Fölszállott az ára a krumplinak mára,
Sok szegény fogyasztó szomorodására.

Árak, mit gaz kezek egyre följebb tolnak, —
Tudunk-e még krumplit vásárolni holnap?

Másképp lesz-e holnap, másképp lesz-e végre?
Tudunk-e már egyszer jóllakni ebédre?

Ankétok ijesztik a szájas kofákat,
Ettől várjuk mostan mi itt a csodákat.

Vagy bolondok vagyunk s ezek csak légvárak,
Vagy mégis csak esnek ettől itt az árak.

Új árak, új árak, új kofák, új szentek,
Vagy jöttök, vagy mind csak mentek, följebb mentek.

Vagy lesz hatása a sok ankétezésnek,
Vagy megette már a fene az egészset!

Vagy lejjebb szállnak e szálló árak végre,
Vagy fölszállnak majdan mivelünk az égbe.

Fölszállott az ára minden cikknek mára...
Bicsérdysták leszünk bizony nemsokára!

(—eszfer—)

A ravasz férj

— Nem értem, kedves Hozlicsek úr... Hogyan hagyhatja minden este egyedül odahaza a fiatal szép feleségét! Nem félti?

— Tudja, amíg féltékenykedtem és leselkedtem, minduntalan rájöttem, hogy baj van. De most, mióta nem törődök vele, még sohasem jöttem rá semmire. Hiába, csak bánni kell tudni az asszonyal.

Kié az elsőség?

Két hitsorsos vitatkozik. Arról van szó, hogy kit illet meg az elsőség: az orvost vagy a bankárt.

— Az orvost, — mondja az egyik.

— És mivel bizonyítja ezt? — kérdezi a másik.

— Hogy mivel? Hát a tízparancsolattal. Mert a tízparancsolatban előbb áll az, hogy: *Ne ölj!* és csak azután az, hogy: *Ne lopj!*

Visszhang a Terézvárosban

— Olvastad Gömbös nyílt levelét? Az áll benne, hogy „a nemzeti erők teljes összefogása kívánatos”.

— Mondhatom, nekem nem volt valami kívánatos, amikor Gömbös hívei összefogdostak.

A kormánypart albumába

Most már csak nem jár a
Vekker le,
Hogy pénzügyminiszter lett
Wekerle!?

Reb Menachem Ciceszbeiszer szörnyű átkozódásai



— *Sináljál karriert ebbe o nadj tökdrugaságba o te fejdeddel!*

— *O te feleségednél jelentkezze magát edj csomó edjtemi hallgató és emeljük föl o saládi létszámot!*

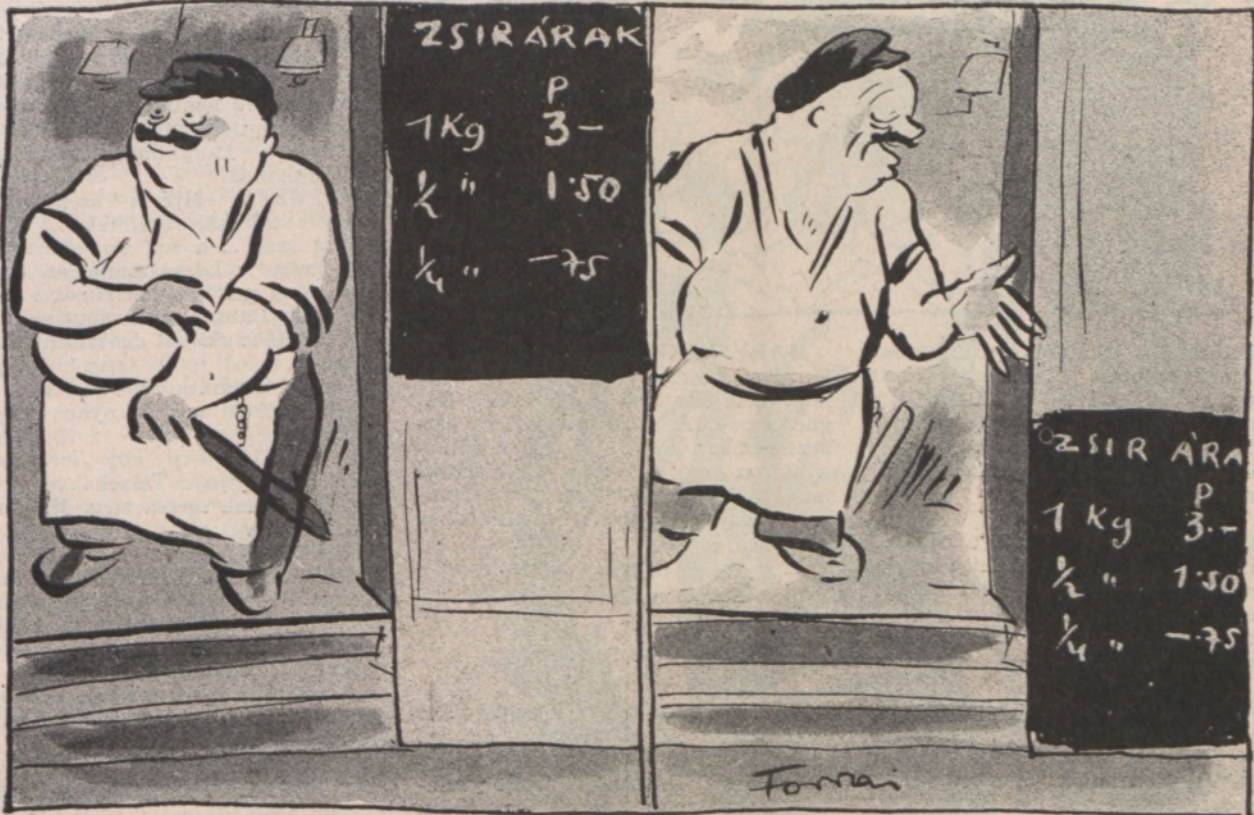
— *Ledjél te edj szenvedéljes sólet-evő o mai babárak mellett!*

— *Saksupán az legyen o te vigasztolásod, hodj ezentül o szimpátiikus Wekerle Sándor oreság kéri tüled o nadj adót!*

— *Ledjen neked edj nadj házbértartozásod és supán pesti Kohn ledjél, nem pedig olympikohn!*

— *Albániába éltesél te o küztársaságot és Gürügországba o királyságot!*

Egy becsületes hentes,



aki a nagy drágaságra való tekintettel leszállította az árakat

A BORSSZEM JANKÓ DRÁGASÁGI ANKÉTJA

Hogy a Borsszem Jankó se maradjon el a drágaság leküzdésére irányuló mozgalmaktól, a héten mi is ankétot hívtunk össze a drágaság le-törése céljából. Az ankétra meghív-tuk az összes érdekelteket, kiknek vé-leményét az alábbiakban ismertet-jük.

A BAB:

— Szerintem a leghelyesebb volna eltiltani a babos szoknyák és babos kendők viselését, mert ezáltal olyan készletet lehetne felhalmozni babból, hogy rögtön megszűnne a drágaság. Nem akarok antiszemita lenni, de esetleg a sóletfogyasztás korlátozását is el lehetne rendelni.

A TÖK:

— Rendeletet kellene hozni arra vonatkozólag, hogy a korzón kizáró-lag kalap nélkül sétálhassanak a pesti gavallérok. Véleményem szerint ezáltal rengeteg tök kerülne napvi-lágra, s ilyen módon a tökárak terén lényeges javulás mutatkozna.

A KRUMPLI:

— A pesti villanyórákat sürgősen le kellene foglaltatni és kiosztani az éhező nép között. Így legalább min-den emberre jutna egy villanyóra, akarom mondani, egy — krumpli.

A LENCSE:

— Divatszaktekintélyeknek ki kel-lene jelenteni, hogy a lencse már egy-általában nem divat és nagyvilági nők már sehol sem viselik. Garantá-lom, hogy ilyen alapon fél nap alatt nagy lencsekészlet halmozódna fel Pesten, amelyet lencse-, illetve anya-jegyek ellenében szolgáltatnának ki a fogyasztóknak.

A KÁPOSZTA:

A részletre dolgoztató pesti divat-férfiakat rendeletileg kellene kötelez-ni, hogy szabószámláikat egyenlítsék ki. Vagy legalább is törlesszenek va-lami csekély kis részletet éhező sza-bóiknak. Így legalább a kecske is jól-lakna és a káposzta is megmaradna. A megmaradt káposztából azután mindenkit ki lehetne elégíteni.

(H—sz)

Földrajzi társasjáték

(Tudni kell hozzá, hogy a föltett kérdésre csak földrajzi helységnévvel lehet felelni.)

Kérdés: Mit gondol magában Kohn Mór, mikor antiszemita cikkeket ol-vas?

Felelet: Belfort!

Kérdés: Mit mondott Braunné, mi-kor a férje a pazarlásáért korholta?

Felelet: Braunschweig!

Kérdés: Micsoda dallamot fújnak a zsidó templomban újévkor?

Felelet: Tokió!

Kérdés: Zsidó-e még a bárósított magyar zsidók kétharmadrésze?

Felelet: Sangaj!

Kérdés: Mire alapítja némelyik klub a létjogosultságát?

Felelet: Pinkafő!

Kérdés: Ha külföldi leányt veszel feleségül, mi a legelső magyar szó, amit megtanul?

Felelet: Veszprém!

Új olcsósági hullám?

Tyúkszemrehágából jelentik: A Handelsblöd szerint szeptember végé-re olcsósági hullám várható, amit Európa túltermelése fog előidézni. Ezzel szemben az ugyanott megjelenő Mégsokkalblödebb tudósítója amellet kardoskodik, hogy az új olcsósági hul-lám december elejére, arra az időre várható, majd ha fagy.

Sanyaró Vendel nyíltlevele a kincstárhoz:

Tisztelt Kincstár! Kell-e vigalmi adót fizetnem, ha bagóért táncolok?

Az egységes pártban olyan sokan vannak már, hogy Bethlen egy göm-böstüt sem tudna leejteni.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT



HA IGAZ, a Kamara-Színházban az idén szóhoz jut néhány olyan „destruktív” szerző is, mint *Heltai Jenő*, *Szép Ernő*, *Terstyánszky J. Jenő*. Úgy látszik, *Hevesi Sándor* egész komolyan kezd foglalkozni a távozás gondolatával.

ÉNEKES játékot csinál a Nemzeti Színház a felújított „Matyólakodalm”-ból. Mint halljuk, *Feld Mátyás* már hozzáfogott a darab paródiájához, amelynek ez a címe: „Feldmatyólakodalm.”

A VÍGSZÍNHÁZ kiskapuja előtt beszélget két tag:

— Te, nem veszed észre, milyen átmeneti állapotok uralkodnak a Nemzeti Színháznál?

— Nem én! Miféle átmeneti állapotokról beszélsz?

— Hát arról, hogy Herczeg Ferenc darabjai mind átmennek tőlünk a Nemzetibe.

TÖRZS Jenő a Vígszínház új, nagyhatású színdarabjában, a „Mary Dugan bűnpöré”-ben olyan kitűnően látta el a védő tiszteit, hogy hír szerint, az ügyvédi kamara a közeljövőben dísztagjává választja a művészt. Törzs Jenő ez alapon az egyetlen magyar kamaraszínész lesz.

A librettista

Kedves Szerkesztő Úr! A napokban egy borzashajú fiatalember operettlibrettóval állított be Lázár Ödön színikigazgatóhoz.

— És mi lesz a zenével? — kérdezte Lázár, mintha komolyan vette volna a dolgot.

— Kérem, az operett úgy van megcsinálva, hogy nincs szükség zenére. Elég, ha valaki összeállítja a zeneszámokat.

— És mondja csak, hogy leszünk a viccekkel?

— Micsoda viccekkel, kérem?

— Hát úgy gondolom, hogy ha a zenét úgy kell majd összeállítani más zeneszámokból, akkor az operettben előforduló vicceket is úgy kell majd összeállítani a Borsszem Jankó évfolyamaiból.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma szeptember 20-án jelenik meg.

MARY DUGAN a Vígszínházban is teljes sikerrel bizonyította be, hogy nem ölte meg a dúsgazdag Edgar Rice-t. A gyilkosságot egy balkezes ember követte el, aki a főtárgyaláson egy mozdulattal elárulja magát. Egy épés kritikus, aki semmivel sincs megelégedve, odaszólt a szomszédjához:

— Én azt hiszem, az író ezt a gyilkost saját magáról mintázta.

— Miért?

— Mert ő is egy balkezes.

FALUDI Jenőt a sok gratuláns közt valaki így üdvözölte „Az égő szoknya” zajos sikere után:

— Nagyszerű volt a forgó színpad, Tökés Anna pedig elragadó. Ha így megy tovább, Tökést is át lehet szereltetni forgótökéssé.

EGYED Zoltán pompás színművének premierjét Gold Károly állami hóhér is végignézte. Mikor megkérdezték tőle, miért érdekli „Az égő szoknya”, a híres férfi így felelt:

— Szakmabeli ügy nálam ez az érdeklődés. Tudom, hogy Egyed Zoltán kiméretlen kritikus és azért jöttem el, hogy lássam, hogy néz ki, mikor a hóhért akasztják.

Szenzációs beugrás

Egy fiatal művész merész vállalkozásáról szól az ének. Ugyanis egyik kabarékban a másik *néző* hírtelen megbetegedett és a fiatal művész vállalkozott a helyettesítésére. A művész a neki szokatlan szerepkörben nagy sikerrel ülte meg helyét.

Szorult helyzet

Egy artista a következő táviratot küldte a Beketow-cirkusz igazgatójának:

„Pompás idomításaim libákkal, kacsákkal és nyulakkal. Azonnal felléphetek.”

Egy hónap múlva érkezett meg a felelet: „Jöjjön azonnal!”

Az artista ezt a választ küldte: „Már késő. A számot elfogyasztottam!”

Levelek hullása idején...

Szereplők:

A FÉRFI, negyvenöt éves.

A NŐ, harmincéves.

Szeptemberi délután a szigeten. Az allé pirosan ragyog a napon. Éles szél jön a budai hegyekről és keresztülvág a síró lombokon. A levelek ilyenkor segítség után kiáltanak, aztán szépen hangtalanul a kavicsos útra hullanak.

A FÉRFI: Milyen szép ez... ahogy szállnak, szállnak... viszi őket a szél... a sok levelet... Az őszi posta... Lássá Anna, ez a sok levél mind nekünk van címezve...

A NŐ: Pardon, csak magának.

A FÉRFI: Szóval címzett nem fogadja el.

A NŐ: Semmi közöm az őszi levelekhez. Nekem még a nyár virágai nyílnak.

A FÉRFI (elkap egy levelet. A Nő felé nyújtja): Tessék...

A NŐ: Csak tartsa meg. Magának szól.

A FÉRFI (elkap egy levelet): Nem bontom fel. Ez a levéltitok megsértése volna. Hiába mosolyog, Anna. Ezt a levelet az ősz magának küldte. Rajta van a neve...

A NŐ (ijedten): A nevem?

A FÉRFI: Igen, a neve. (A fatörzsre mutat, amelyen Anna neve van belevésve.) Látja?

A NŐ (ránéz): Ez a maga műve?

A FÉRFI: Igen. Még a nyáron véstem bele. (A levelet nyújtja.) Hát fogadja el.

A NŐ: Aztán mi van abban a levélben?

A FÉRFI: Csak olvassa el.

A NŐ: Nem értek a hervadás nyelvén. Olvassa el maga.

A FÉRFI: Jól van, elolvassom.

A NŐ (szünet után): Nos?

A FÉRFI: Az van a levélben, hogy ezelőtt tíz évvel egy férfi itt a fa alatt megkérte egy nőnek a kezét, akit nagyon szeretett...

A NŐ (emlékszik): Ennek már tíz éve?

A FÉRFI: Igen, Anna.

A NŐ: Pontosan tudja?

A FÉRFI: Hogyne. Hiszen élettemnek ez volt a legszebb emléke.

A NŐ: A legszebb? (Felkacag): Ugyan, hiszen maga téved.

A FÉRFI: Nem tévedek, Anna. Itt a fa alatt, ezen a padon, kértem meg a kezét. A legdrágább emlékem ez...

A NŐ: A legdrágább? De hiszen én kosarat adtam...

A FÉRFI (lehajtja fejét): Éppen azért. R' DEUXDY

A szezon

Szegény színikigazgatók arca

A jelek szerint dült.

Sír a színész, zokog a szerző,

Még a szezon is megindult.

Jegyváltás

Rendkívüli eset történt egy pesti színházban. Kettőn jegyet váltottak. A boldog jegyesek: Lichtig Adolf világitómester és Rekedth Bébi kardalósnő.

Két interjú a pénzsűkéről

Mindenki a pénzsűkéről beszél. Sűkében lévén egyéb témának, elhárítottam, hogy a pénzsűkéről fogok írni. Bár pénzbőség kéne én nekem, mint témát a pénzsűkét szeretem. Fölkerestem hát Weiss Fülöpöt, pénzügyi életünk Fülöpjét, akinek sem Maceszdónia, sem a pénz nem sűk. Barátságosan fogadott és az egyik Egyesült Izzó részvényeivel bélelt fotójbe ültetett. Kérdésem láthatóan meglepte.

— Nem lehetne-e talán valami másról?... — mondta hebegve.

— Sajnálom, de ragaszkodnom kell a pénzsűkéhez, — feleltem. — Mindig is ragaszkodtam hozzá és ugyebár, nem volna erkölcsös dolog, ha éppen most, mikor a pénzsűke általános divat lett, válnék hűtlenné hozzá.

A bankvezér homlokáról vastag csöppekben hullt a verejték. Körülnézett szobájában és így szólt:

— Ma már csak körül kell nézni és még a laikus is láthatja, hogy amerre néz, mindenütt pénzsűke van. A pénzsűke olyan probléma, amely... amely...

— amely — ismételt és lázasan jegyeztem.

Itt hirtelen fölugrott és kérlelő hangon szólt:

— Nem, nem bírom tovább. Bevalom magának, hogy fogalmam sincs, mi az a pénzsűke. Hallottam ugyan róla, de magamban szentül hiszem, hogy ez is csak afféle ujságblöff, mint a többi. De ha netalán ön tudna erről a kérdéstről nyilatkozni, nagyon leköteleznie.

— Szakmám... — kezdtem szerényen és helyet cseréltem Weiss Fülöppel, aki szorgalmasan jegyezte örökbecsű kijelentéseimet.

— A pénzsűke — folytattam — igen kellemetlen közgazdasági jelenség és korántsem átmeneti jelenség, mint azt önök, laikusok hiszik.

Ezután másfélórás expozében ecseteltem a pénzsűke tüneteit és következményeit. Miközben az interjút adtam, a vezér többször hitetlenül csóválta a fejét. Hiába, nem fogékonyak ezek a bankfejedelmek az ilyen pénzügyi dolgok iránt. Weiss Fülöp hálásan rázta meg a kezemet.

— Nagyon köszönöm. Hasonló kérdéseknél ezután mindig öntől kérek információt. Ön a pénzsűke legalaposabb ismerője.

Szerényen meghajoltam:

— Nagyon köszönöm a bizalmat és egyben engedje meg, hogy ezt a kétezzer pengős váltót nyújtsam át szíves leszámítolással végett. Ezzel még lehetne rajtam segíteni.

A vezér elhárító mozdulatot tett:

— Csak nem gondolja, hogy mesterségesen megszüntetem az ön pénzsűkét! Kitől kapnék én akkor szakszerű felvilágosítást erről a nagyfontosságú kérdéstről? Maradjon csak meg pénzsűke-specialistának. Ez magának való pálya.

És udvariasan visszaadta a váltót. Úgy látszik, mégis ért a pénzsűkékhez. —orj—

Egy pesti házaspár,



amelyet a nyaralás, az iskolai beiratás és a piaci árak teljesen levetkőztettek.

Az anatómia csodája

Pesti Embert a világ leghíresebb anatómusai elé viszik. A vizsgálat megállapítja, hogy:

1. először a harctérre vitte a bőrét,
2. a forradalmak alatt rossz bőrben volt,
3. azután sorban lenyúztak egy-egy bőrt róla a termelők, a siberek, az adók, a szanalók, a tőzsdések, a forgalmi ellenőrök, a kofák, a hentesek, a háziurak,
4. s még mindig van bőr az arcán, hogy panaszkodni mer a drágaság ellen.

A professzorok Pesti Embert spirituszba tették. Pesti Ember a spirituszt kiitta és végkép kijózanodott a gazdasági konszolidációból.

Helyzetkép

Nincsen forgalom,
Nagy a forgalmi,
Nincsen vigalom,
Nagy a vigalmi.

Rádió-kérdések a Mars-lakóhoz

1. Van-e ott marsbirtokrendező bíróság?
2. Hallottak-e ott Fedák Sáriról?
3. Onnét is olyan nagynak látszik Gömbös Gyula?
4. Van-e ott a lapokban Intim Pista?
5. Ott sem érdekli az embereket a tőzsde és a politika?
6. Ott is olyan jól megy a hivatásos politikusoknak?
7. Van-e ott amatőr futballista?
8. Onnét se látszik ki a fejünk az adókból?

Mai fizetések

— Kérek, főnök úr, egy kis fizetés-emelést.

— Mért? Talán megnagyobbította a háztartását?

— Dehogyan is, kérem, csak zsebpénzre van szükségem, amiről a feleségemnek nem szabad tudni.

Egy kis anakronizmus



ÉZSAÚ: Eladom az elsőszülöttségi jogomat egy tál lencséért
JÁKOB: Majd bolond leszek a mai lencse-árak mellett

Maga csak tudja Salamon bácsi...

miért mondja a félhivatalos magyarázat, hogy az egyetemeken a numerus clausust „ad absurdum” akarták vinni?



— Erről eszembe jut a békebeli hadnagy uraság, aki egy lövészgyakorlaton nagyon bosszankodott, hogy a legények rosszul céloznak és nem találják.

Kívette az egyik katonára kezéből a fegyvert, hogy majd ő megmutatja. Célzott és nem talált. Megfordult, rámutatott az egyik katonára és szólt:

— Így lősz te!

Megint célzott, megint nem talált. Rámutatott egy másik katonára:

— Így lősz te!

És megismételte vagy ötször és nem sikerült. Hatodszor aztán végre talált és akkor büszkén mondta:

— Látjátok, így lövök én!

Mi a véleménye, hogy olyan sok drágasági ankétot csinálnak, pedig tudjuk, hogy ettől még sohase szűnt meg a drágaság?

— Mikor az öreg Gavrile haldokolt, magához hívta a hitközségi elnököket és az ágyán felülve így szólt:

— Vegyen elő egy hosszú papírt és írja: tízezer forintot hagyok a Szentegyletnek, ötezer forintot a helybeli szegényekre, háromezer forintot sze-

gény lányok kiházásítására, kétezer forintot a templom gondozására és ezer forintot a samesz fizetésének kiegészítésére.

— De Gavrile! — csapta össze a kezét az elnök — hiszen te egy szegény ember vagy!

— Az lehet, — nyöszörgött a haldokló — de meg akarom mutatni, hogy jó szívem van.

— A kormány is tudja, hogy az ankéttól nem lesz olcsóbb a zöldbab, de mindenesetre meg akarja mutatni, hogy szíve — az van.

Hát arról mit gondol, miért akar szakítani Klebelsberg a numerus clausus szellemével?

— Eszembe jut erről a Móczl Bandwurm feleségének az esete. A Móczlné elment a rabbihoz és így szólt:

— Rebbelében, én elválok a Móczl-tól!

— Micsoda beszéd ez? Mi bajod van neked velem?

— Az uram egy durva ember, egy kártyás, lump. Nem keres semmit és tőlem követeli, hogy mindent előtremtek.

— És legalább hű hozzád?

— Dehogyan hű! A legkisebb gyerekünk se tőle van!

— Osz posz: o Klebelsberg excelenc is így van a numerus clausus-szal. Semmi előnye nincs belőle, amellet nem is tőle való.

3 adoma a régi jó fajtából

1 Nieswurz Izidor és Goldfuss Jacques egy faluban születtek, egy iskolába jártak és együtt szolgálták részint a 44-ik közös gyalogezrednél, részint egy sasucci norinbergi üzletben. Amikor harminc évesek lettek, életük útja széjjelvált: Izidor hazament Dombóvárra, megnősült és boltot nyitott. Jacques ott maradt s egy gazdag, de viszont annál csúnyább leányt vett el feleségül.

Elmult húsz esztendő. Izidor tönkrement Dombóváron, a legidősebb lánya eladósorba került, kérő is akadt, de hiányzott a hozomány. Nem maradt más hátra, mint a szükséges ötezer pengőt rokonoktól, jóbarátoktól összeszedni. Nagy bajában eszébe jutott az ő régi cimborája, Jacques, a gazdag pesti nagykereskedő.

Teljes bizalommal kopogtatott be hozzá egy napon és előadta kérését. Jacques hidegen fogadta.

— Mit akar, kérem? — mondta. — Én magát nem ismerem!

— Hogyan? Te nem ismeresz? Engemet, a Nieswurz Izidort?

— Nem, nem ismerem, — hangzott a válasz, mint valami kalapácsütés.

— Jó. Akkor tudd meg, hogy negyvennyolc óra alatt meghalsz. Akár mingyárt rendelkezhetsz is a Chevránál.

Ezzel Izidor ünnepélyes komorsággal megfordult és kifelé indult. Jacques kövé meredten bámult utána. De már a következő percben utána rohant és a lépcsőn elfogta.

— No, ne bolondozz, te számár! — szólt hozzá. — Hiszen csak tréfáltam. Hogy az ördögbe ne ismernék!... És itt van az egész ötezer pengő. De most mondd meg nekem, mi van azzal a negyvennyolc órával meg a Chevrával?

És Izidor felelt:

— Egy híres professzortól tudom. Mielőtt idejöttem, kint voltam a zsidókórházban meglátogatni egy földit. Ott állt a professzor Alapy egy beteg ágyánál, körülötte három asszisztens. A beteg nem felelt. És a saját fülemmel hallottam, amikor a professzor mondta: „Már nem ismer meg... Ez negyvennyolc óra alatt meghal.”

2 Rövid párbeszéd egy nagykereskedő irodájában:

— Micsoda? Nem elég, ha azt mondom, hogy elsejnéz meglesz a kétezer pengője?...

— Jó, jó, de én árut adok érte és hol itt a garancia?

— A garancia? Hát nem elég magának egy becsületes ember szava?

— Gemacht! Hozza ide nekem azt a becsületes embert!

3 Egy felvidéki hittestvér beállít egy ismert pesti ügyvédhez és körülményesen elmond neki egy bizonyult kereskedelmi jogesetet. Az ügyvéd a végén kimondja a szentenciát:

— Sajnálom, de ebben az esetben határozottan a másik félnek van igaza.

A „kliens” diadalmas arccal fölkel és távozóban így szól:

— Doktorlében, az a másik fél én vagyok.

Idézet Gömbös Gyula leveléből

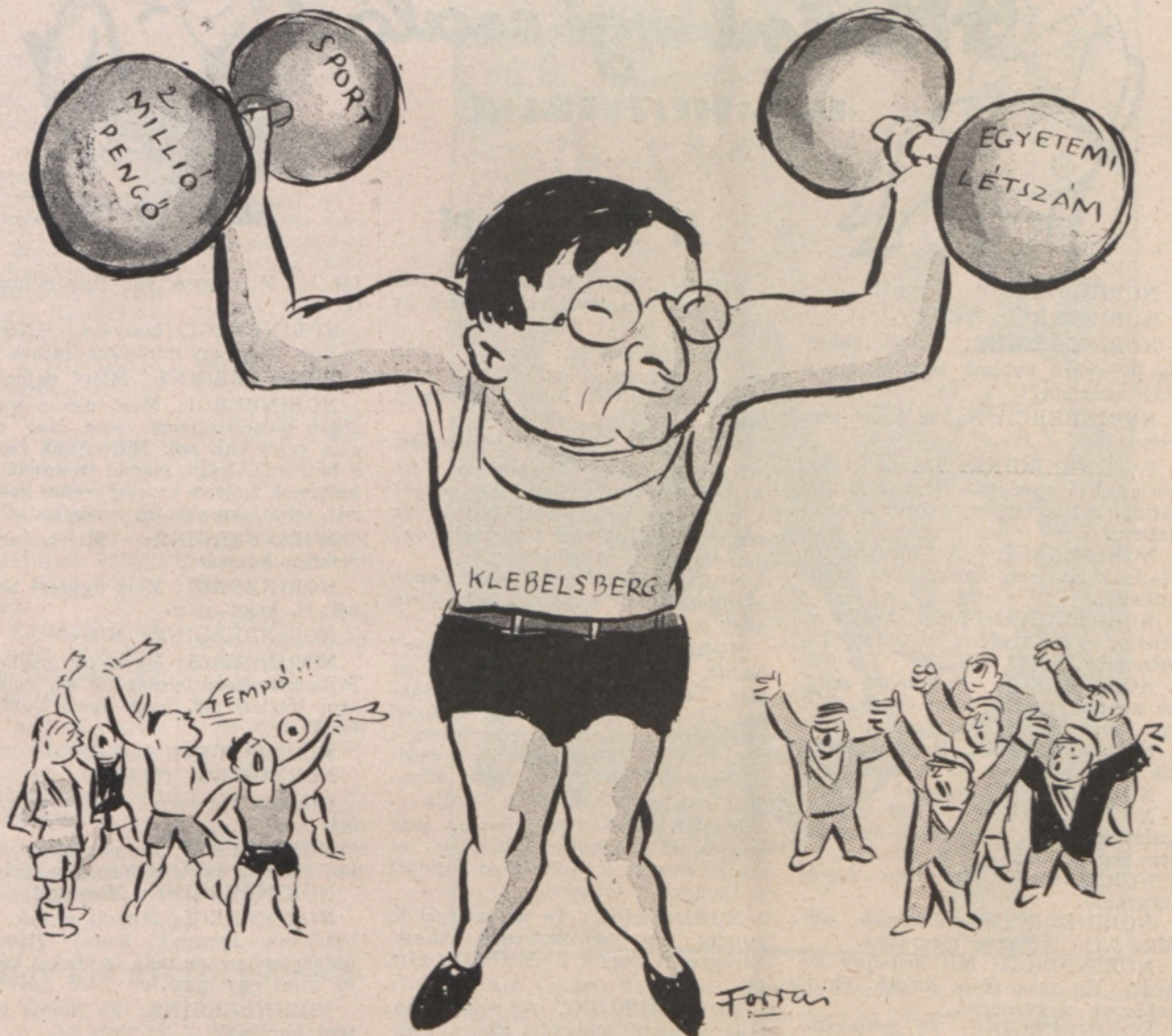
— Egy kis sajtóhibával —

„Megállapítom, hogy a politikai megvetés nehéz munkáját a fajvédelem terén befejeztük...”

Ciklus

Van Sexpir-ciklus, Ibsen-ciklus,
De ajkunk egy kérdést susog:
Mikor szűnnek meg végre Pesten
A rémes motorciklusok?

A kultúra olympikonja



Klebelsberg, a nagy emelőbajnok

Gazdasági iskolában

Tanító: Mondd meg, Feri, milyen idő legalkalmasabb a gyümölcs szedésére?

Feri (tízéves): Mikor a csósz nincs a kertben.

— A mult nyáron egy ezüstpen-gőst nyelt le a kisfiam és most ki kell, hogy operáltassam.

— Miért? Olyan nagy pénz-zavarban van?

Kedves Borsszem Jankó!

Két jóbarát találkozik Karlsbadban.

— Te is itt vagy, Karscsi? Mi a bajod?

— Beteg vagyok, öregem.

— Ne mondd! És mi bánt?

— Borzasztó hurutom van.

— Igen, igen, ezt hallani is lehet.

— Hogy-hogy? Hiszen bélhurutom van.

Régi jó idők

— Tudod, bátyám, én kimondhatatlanul szerelmes vagyok ebbe a kis naivába.

— Értelek, öcsém. Magam is úgy voltam vele a — te korodban.

Megújította már lejárt előfizetését

?

Zavartalan kézbesítés érdekében kérjük t. előfizetőinket az előfizetési összeg mielőbbi beküldésére.

BORSSZEM JANKÓ
kiadóhivatala

Egy ötlet

Tekintve, hogy a színházakba Nem valami sokan járnak,
A zsidó ünnepnapokra itt
Ki lehetne adni Thalia templomait
Egy-egy pótimaháznak.

Sürgös távirat

Mr. Kellogg, Washington

Nem gondolja, Sir, hogy ha egyszer komolyra fordul a dolog, az ön békepaktumának aláírói mind kelloggnak?

PAX s. k.

Pesti párbeszéd

— Budai úr azt állítja, hogy ébredőnek lenni nem jó üzlet.

— Azt elhiszem.

— Hát akkor mi a jó üzlet?

— Jó üzlet például Komlós Sándor Andrássy úti férfitudatüzlete.



A Norinbergi család

IRJA: HESZ FERENC



A BUTÓN

NORINBERGINÉ: Samu!

NORINBERGI: Na?

NORINBERGINÉ: Tudod, micsoda gyönyörű butónt láttam ma a Váci utcában?

NORINBERGI: Na, és miért nem vetted föl?

NORINBERGINÉ: Rémes vagy, kérlek, a vicceiddel. Nem a járdán láttam azt a butónt, hanem a kirakatban.

NORINBERGI: A kirakatban! Hallod! Ez nem kunszt. Ott én is láthatok.

NORINBERGINÉ: Sőt vehetsz is. Hiszen egészen olcsó. Mit gondolsz, mennyibe kerül?

NORINBERGI: Fogalmam sincs, de nekem biztosan olcsó lesz, mert egy vasamba sem fog kerülni.

NORINBERGINÉ: Hogyan, tartozik talán neked az az ékszerész?

NORINBERGI: Dehogy!

NORINBERGINÉ: Hát akkor miért mondd, hogy neked semmibe sem fog kerülni?

NORINBERGI: Mert nem fogom megvenni.

NORINBERGINÉ: Jellemző rád. Más férje boldogan megvenné.

NORINBERGI: Mit mondjak neked? Ha más férje lennék, én is boldogan megvenném.

NORINBERGINÉ: Te gyalázatos alak!

NORINBERGI: Berta, te már megint inparlamentáris kifejezéseket használsz. Nem tudom, miért kell egy ilyen vacak butón miatt annyira esoffírozni magadat. Különben is, nem értem, hogy kívánhatsz tölem ilyen ajándékokat. Tudod jól, hogy én csak egy egyszerű kereskedő vagyok, nem pedig egy Máriusz.

NORINBERGINÉ: Talán Dáriusz?...

NORINBERGI: Máriusz vagy Dáriusz: egyre megy. Hozzám képest az a Máriusz is egy gazdag ember.

NORINBERGINÉ: Az a butón nem olyan nagy dolog.

NORINBERGI: Miért? Mennyibe kerül?

NORINBERGINÉ: Ezer pengőbe.

NORINBERGI: Csekélység! És ezt te csak így mondd: Ezer pengő! A mai viszonyok között! Tudod, mit csinálnék én, ha ezer pengő volna? Betársulnék a Hitelbankba.

NORINBERGINÉ: Ugyan, Samu, ne túlozzál már annyira! Nem olyan nagy összeg az.

NORINBERGI: Nem nagy összeg? Nahát, Berta, az embernek megáll az esze. Tele vagyok gondnal, adóssággal, az üzlet rosszul megy, s neked ezer pengő „nem olyan nagy összeg”. Miközben én minden percben a csótól rettegek s a fejem fölött állandóan ott lóg a Kolumbusz kardja...

NORINBERGINÉ: Samu, már megint műveletleneket beszélsz és összetéveszted a Kolumbusz kardját a Damoklesz tojásával.

NORINBERGI: Te ne javítsál ki mindig. Azt mondom, amit akarok. Elvégre én vagyok a családfő és nem te.

NORINBERGINÉ: Jól van, Samu, csak ne legyél mingyárt ideges. Semmi okod sincs az idegeskedésre. Erre legfeljebb nekem lenne okom...

NORINBERGI (közbevág): Miért lenne okod?

NORINBERGINÉ (folytatva a megkezdett mondatot): ...ha esetleg mégsem vennéd meg azt a butónt.

NORINBERGI: Nézd, Bertám, mondd én neked valamit. Mondjál le arról a butónról.

NORINBERGINÉ: Miért mond-

jak le? Mi vagyok én? Egy miniszter?

NORINBERGI (keserűen): Nem, te nem vagy egy miniszter, sajnos.

NORINBERGINÉ: Miért sajnós?

NORINBERGI: Mert akkor már régen menesztettek volna. Na, de nem erről van szó. Maradjunk csak a butónál. Nézd, mama, te annak a butónak úgysem vennéd semmi hasznát, tehát okosabb, ha lemondasz róla.

NORINBERGINÉ: Miért nem venném hasznát?

NORINBERGI: Mert úgysem hinnék el, hogy igazi.

NORINBERGINÉ: Miért?

NORINBERGI: Mert egy magamfajta kereskedő feleségéről ma senkisé tetelezi fel, hogy igazi butónt hord.

NORINBERGINÉ (sóhajt).

NORINBERGI (hallgat).

(Szünet. Egyszerre csak megszólal)

NORINBERGI: De mondd én neked valamit, Bertám. Van egy ideám.

NORINBERGINÉ: Micsoda?

NORINBERGI: Muszáj annak a butónak igazinak lenni? Hiszen utánzatokban ma már szebbeket kapni, mint egy igazi.

NORINBERGINÉ: És hamis butónt hordjak?

NORINBERGI: Na hallod, miért ne, az sokkal olcsóbb, amellet stílszerűbb is a fogaidhoz. Hiszen a fogaid is hamisak.

NORINBERGINÉ: De akkor arról a butónról mindenki látni fogja, hogy nem igazi.

NORINBERGI: Micsoda beszéd az? Senkisé fogja látni. Ki meri feltételezni az én feleségemről, hogy a butónja nem valódi?

Betegség

Egy nagykereskedő beteg lett. S a doktor szolt: „Nincs baja semmi!” „Dehogy nincs, — mondta erre ő — Szeretnék valamit bevenni!”

— Mondja, Gelb úr... Tulajdonképpen micsoda bünt követett el az a Bud János?
— Meg van maga bolondulva, hogy ilyeneket kérdez!?
— Miért? Hát nem olvasta az újságokban, hogy fölmentették.

ARANYKÖPÉSEK

A férfi, ha szabadulni akar a bártnőjétől, megnősül, a nő, ha folytatni akarja a viszonyt, férjhezmegy.

*

A házasság fülledt levegőjében a házibarát a ventilátor: csapja a szel.

*

Hogy miért van olyan sok rossz asszony? Mert minden férfi olyan feleséget kap, amelyet megérdemel.

Karádi Emil

Dilemma

Útra készen áll a tözsdés, mikor beront hozzá a felesége:

— Képzeld csak, Móric, esik!

— Miért nem beszélsz világosabban: esernyőt vegyek-e, vagy Ganz-Danubiust?

— Na és sűrűn jelentkeznek önénél az idegfájdalmak?
— Öt percenként.
— És meddig tart?
— Körülbelül egy negyedóráig.

Mire gondol a közönség, ha ujságot olvas?

A hír:

Bud János távozik a pénzügyminisztérium éléről, de gazdasági miniszter lesz.

Gömbös Gyulát honvédelmi államtitkárrá nevezték ki.

Hevesi Sándor „Amazon” című darabját a Magyar Színház adja elő.

A zsír ára rohamosan emelkedik.

A pesti uccáról el akarják távolítani a padokat.

I. Zogu albán király üdvözlő táviratot küldött az olasz királynak.

Klebelsberg fölemelte az egyetemi hallgatók létszámát.

A Belvárosi Színházban a napokban ünnepelék a 150-ik Nászéjszakát.

Pesten napirinden vannak az autóbalesetek.

A gondolat:

Hála istennek, akkor nyugodtan szidhatjuk tovább is!

Jól kezdődik ez a zsidó újév!

Hogyan?... Hát Hevesi Sándort már teljesen kitúrták a Nemzetiből a házi-szerzők?

Szegény ember zsírját boldog hentes bírja.

Hát már mindnyájan a „Markó”-ban fogunk ülni?

Képzelmünk, hogy irigykedik most az angol király!

Fölemelő érzés lehet manapság kultuszminiszternek lenni.

És még mindig nem akar szünni az egyke?

A fene egye meg! Pont most kell az anyósomnak vidéken tartózkodni.

Ebben a nagy drágaságban...



Sanyaró Vendel: Úgy látom, Malákné asszony, az lesz a legokosabb, ha jegyet váltok a „Spion”-hoz az UFÁ-ba vagy az ORION-ba vagy az URÁNIA-ba. Mára ez a legolesőbb élvezet.

Egy kis nyelvészkedés

Az elme és a kelme:
Két szó, nem egy a tő;
Elmével kelme nálunk
Alig szerezhető.

Alap s kalap: e szókra
Ikrek gyanánt tekintis;
Nem futja ott kalapra,
Hol alaptőke nincs.

Agyon s vagyon: e szókból
Rokonvér csörgedez;
Ki sokakat agyonver,
Végül vagyont szerez.

Az ikra meg a szikra
A színpadon: iker;
Hol nincs művészi szikra,
Lábikra a siker.

A gázság és igazság:
Külön gyök mindenik;
Praxisban mégis olykor
Csereberélgetik.

Agyar szó a magyar-ral
Egy törzsből alkotott,
Hisz magyar a magyarra
Mindig agyarkodott.

m—r

A babona-kiállításon

Kedves Borsszem Jankó! Mint tesszik tudni, Budapesten megnyílt a babona- és kuruzsló-kiállítás. Egy barátommal magam is megnéztem a babona-kiállítás csodáit. Egyszer csak hallom, amint egy úrinő ezt mondja: — Hallatlan ostobák voltak valamikor az emberek... Hogy ilyen butaságoknak hihettek... A magunkfajta kultúrember csak mosolyoghat rajtuk.

Néhány perc múlva ugyanez az úrinő rémülten sikolt fel:

— Szent isten! Ma biztosan valami szerencsétlenség ér. Most látom, hogy tizenhárman vagyunk a kiállításon.

Amerikai darabok

Újabbán a direktorok
A magyar szerzőktől szinte fáznak,
S határozottan konstatálható,
Hogy — amerikáznak.

Petőfi-idézet Pöstyénben

Jaj a hátam, jaj a hátam
Oda van!
Pöstyénben majd kikurálja
Gondosan.

BORSSZEM JANKÓ ÜZENETEI

A Borsszem Jankó jelen számát szeptember 9-én, vasárnap zártuk le. Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár ucca 9.) küldendők. Kéziratokat nem örzünk meg.

B. Gy. (Szeged.) Várjuk a beígért küldeményt. Reméljük, ezzel is olyan jól fog járni, mint Ausztriában. Sok túrának rendszerint karikatúra a vége. — Szintey. A honoráriumot elküldtük. Főszerkesztőnk most jött haza és egyelőre csak annyit tud, hogy „A rúzs” nem fest úgy, mint a szegedi paprika. Fűszeresebb csemegét kérünk.



Molnár Jenő tréfái

Madame Parvenue — főpróbán

(Madame Parvenue egy színházi reporter kegyeiből jegyet kapott a Vigszínház főpróbájára. Most lát először ilyesmit.)

— ...és mondja csak, szerkesztő úr, ezek itt mind szerkesztők és szerkesztőnek?

— Igen, ezek mind. Szerkesztők és szerkesztőnek, álszerkesztők és álszerkesztőnek, azőszerkesztők és azőszerkesztőnek...

— De itt látok egészen közönséges nőket is.

— Igen... Teccik tudni, a színháznak gondolni kell arra is, hogy ez a sok műértő ne csináljon rossz hangulatot, hát azért hívtam ide például a méltóságos asszonyt is.

— Nagyon hízelgő. De mondja, eigentlich miért ne ülhetnék én is az első sorba? Én fizetnék érte.

— Nem lehet, Méltóságos asszony. Ott csak benfentesek ülhetnek.

— És azok nem fizetnek?

— Azok nem. A benfentesek, azok nem fizetnek. Mit mondjak? Nem a benfentesek fizetnek.

— Maga most személyeskedik. Ez nem szép magától. Magának csak dícsérni szabad.

— Én csak nyugtával dícsérek, méltóságos asszony. És melyik napot nem dícsérhetem nyugtával, arra azt mondom: diem perdidi.

— Perdidi?... Per didi beszél maga velem? Hát mit gondol rólam tulajdonképpen?

— Méltóságod félreértett. Idegen nyelven citáltam.

— Maga ne beszéljen angolul, az nagyon zsidós hangzású és mindjárt elárulja magát az ember.

— Hogyan?... Az angolt zsidónak nézik?

— Igen. Képzeld, a multkor egy grande szoijrémon azt mondtam: áj hev e grósze parnosze, és mindenki rögtön tisztában volt velem. Mindjárt tudták, hogy ki vagyok. Pedig igazán nem vagyok rá büszke.

— Őszintén szólva, én sem vagyok rá büszke, hogy Méltóságod zsidó volt.

— Miért?... Hát maga is?...

— Nem, hanem azért, mert én zsidó vagyok.

— Hiszen maga egy goromba fráter. Ezért hívtott ide a főpróbára? Nem is érdekes az egész. Éppen úgy

játszanak, mint este. Pedig én azt hittem, hogy ez valami mulatságos, hogy a főnök a közönség előtt hordja le a személyzetet, hogy az alkalmazottak gorombán elmondják egymásról a véleményüket, — egy szóval — hogyismondjam?... hogy itt belát az ember a pultok meg a stelázsik mögé... Tudja, ez olyan nekem való disznóság volna. Mondja, nem tud valami jó disznóságot?

— De igen. Tegnap meséltem el a Lilikének, a leányának. Mondassa el magának.

— No de ilyet! A lányomnak előbb mondja el, mint nekem! Jegyezze meg, hogy az én előkelő családban az anya mondja el a leányának a disznóságot. Pszt, figyeljen csak oda. Ki az az őszhajú fiatalember? Ott, ott, a második páholyban.

— Nem ismeri? Az a mi híres zeneszerzőnk. Csodálom, hogy itt van, ennél a drámánál, mert ő rendszerint csak zenés darabokhoz jár. De oda aztán a legnagyobb tisztelettel. A japánok úgy hívják ezt: az ősök tisztelete.

— Na hallja, teszem azt: én mit tiszteljek én az őseimben? Még csak azt sem mondhatom, hogy két rendes ember volt köztük.

— Hogy-hogy nem mondhatja?...

— Mert egy rendes ember sem volt köztük. De aztán jöttem én és megjavítottam a fajt a Samuval, már hogy az urammal.

— Méltóságos asszony, figyeljen, szétmegy a függöny.

— Azt hiszi, csak a függöny?... Én is szétmegyek mindjárt, olyan dühös vagyok. Maga egy unalmas fráter, a főpróba úgy néz ki, mint az ötvenedik előadás... És ne adj isten, hogy egyetlen egyszer is megkiclirozzák az embert. Maguk olyan sötétek, kedves szerkesztőm, hogy még azt sem tudják, mire jó a színházban a sötétség. No, de majd én beszélek a maga fejével. Hátha még fel tudom világosítani.

— Kisztihand, méltóságos...

— Miért siet úgy?

— Mert a méltóságos asszony összetéveszti a főpróbát, ami egy premier, a reprizzel.

— (Magában): Nú? Legyek most megsértve? Mikor nem is értem!...

Ez is probléma

Házasságközvetítő: Kitünő partim van az ön részére. Mindjárt itt lesz a leány. De előbb borotválkozzon meg és vegyen föl tiszta gallért.

Kliens: No és ha a leány nem fog nekem tetszeni?...

Előkelő hotelben

Ügynök: Mondja, pincér, hol van itt az a...

Pincér: Tessék erre kimenni, aztán jobbra az első ajtó. Az van ráírva: „For gentlemen”, — de azért bemehet!

Kedves Borsszem Jankó!

A mult héten meg voltam híva egy gazdag barátomhoz, aki nagyon vendégszeretően fogadott pazarul berendezett budai villájában és nagy vacsorát adott a tiszteletemre. Jóval elmult éjjél, amikor távoztam. Hazaérve, eszembe jutott, hogy nem adtam borraalót a személyzetnek. Borzasztóan rösteltem a dolgot. Siettem a telefonhoz, felhívtam barátomat, aki az ágyból ugrott ki és ezt mondta neki:

— Kérlek, öregem, elfelejtettem borraalót adni a szobalányoknak, a szakácsnőnek meg az inasoknak. Légy szíves, adj helyettem, de ne feledd el, hogy én — gavallér vagyok.

Betyárból lesz a legjobb hajdú

Dési Géza: Remélem, most már nem fogod gyalázni a zsidókat?

Gömbös Gyula: Kérlek, kérlek, nem engedhetem meg, hogy csak úgy lezsizdózd az én izraelita vallású honfitársaimat.



— MEGINT WEKERLE HOZZA TÖRVÉNYBE, HOGY NE ESSÜNK ITT ÖRVÉNYBE?

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ.
MOLNÁR JENŐ DR.

MŰVÉSZETI FŐMUNKATÁRS:
GÁSPÁR ANTAL

LAPTULAJDONOS:
BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.
IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
VI, MOZSÁR U. 9. TEL.: T. 233-24.

NYOMATOTT
BIRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN
VII, RÓZSA UCCA 25

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

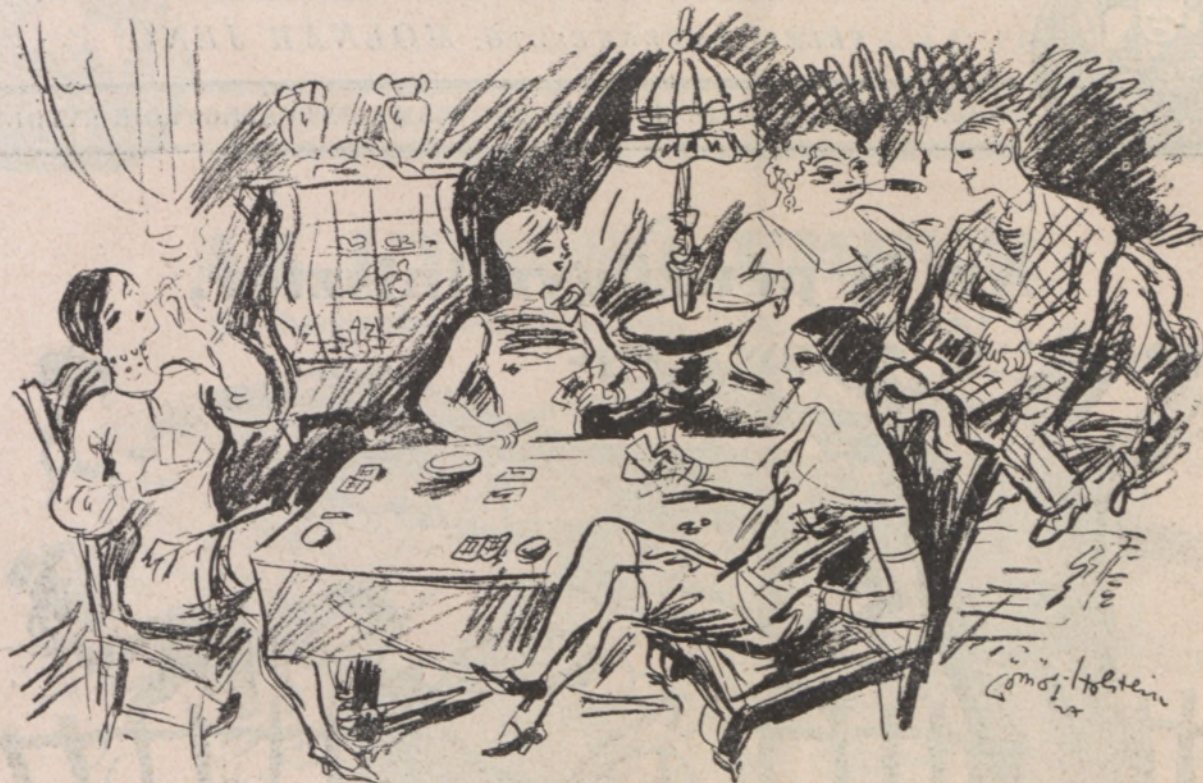
Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

FŐVÁROSI
OPERETT SZÍNHÁZ

LULU

Szenzációs
operett-újdonosság

Pesti helyzetkép



— Nyugodtan játszhattok... Ez a parti csak babra megy.
— Micsoda?... Babra?... Annyi pénzem nekem nincs!

Görl-egyetem

— Azt olvasom, hogy egy táncos színész görl-egyetemet nyit Budapesten.

— Na és majd ott is lesz numerus clausus?

— Az nem, de nőneműekről lévén szó, biztosan *numera clausa* lesz.

— Ha Kelloggól megkérdezi egy újságíró, lesz-e még háború és ő azt feleli: „Örök lesz a béke!” — milyen felelet az?

— Semmilyen. Mert, hogy „örök lesz a béke!”, az nem felelet, az kérdés.

Kedves Gömbös,

MONDJA KÉREM, MOST, HOGY MAGA ÁLLAMTITKÁRSÁGRA ÉBREDT, MÁR LEFEKHEZNEK AZ ÉBREDŐK?

7

Hét modern gyógmód

rheuma, ischias, ideg, ütőérbaj ellen.

Dr. RÉH ELEKTROMÁGNES GYÓGYINTÉZETÉBEN

VI, Vilma királynő út 11 sz.

KÉRJE A 7-ES PROSPEKTUST!

Kellogg aranytolla

Kellogg, a békepaktum megteremtője, Le Havre-ban aranytollat kapott, ezzel a felírással: „Si vis pacem, para pacem.” Hogy az aláíró hatalmak békére készülődnek, azt elhiszük, csak azt nem tudjuk még, hogy mit akarnak ezzel a békével. Azelőtt háborúra készült, aki békét akart. Attól tartunk, hogy most viszont néhány olyan ország készül békére, amelyik háborút akar.

TÁVIRAT DIPLOMATÁK

PÁRIZS

ALÁÍRTÁK-E EGYÜTTAL AZ ELLENPAKTUMOT IS?

EGY GYANAKVÓ
PACIFISTA

Aki megérti

— Hihetetlen! Azt olvasom itt, hogy Mandzsuriában egy asszony húsz pengőbe kerül.

— Na hallod! Miért ne érne egy jó asszony húsz pengőt?

Önagysága hazajött

— Mondja, Anna, szomorú volt a férjem, amikor elutaztam?

— Kezdetben egyáltalán nem, hanem az utolsó három nap nagyon le volt verve szegény.

Találós kérdés

— Mondd meg nekem, mi a különbség Walko Lajos és a Népszövetség közt?

— No, mi a különbség?

— Az, hogy a Népszövetség a belügyeinkbe nem avatkozik bele, Walko Lajos pedig a külügyeinkbe.

DOBJON

ebbe a telefon-AUTOMATÁBA egy goromságot és lent egy becsületsértési pör zúdul a nyakába.

Töprengés egy pesti padon

MÁR A PADOT IS KIHÚZZAK A FEJÜNK ALÓL?

VÍGSZÍNHÁZ

MARY DUGAN BÜNPÖRE

Varsányi Irén,
G. Kertész Ella
Mészáros Giza
Maklárly

Törzs Jenő
Somlay
Góth Sándor
Hajmássy

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 SZEPTEMBER 10. * 26. (3101) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Az új pénzügyminiszter,



vagy: nem esik messze az alma a fájától, mert hamar fölemelik

Pályaválasztás

A „Pályaválasztási Tanácsadó”-hoz Egynémely kéréseim vagynak; Az első az, hogy nevezzen ki Fizetési tanácsadó-tagnak.

A megvalósult program

— Mit ért Gömbös Gyula az alatt, hogy a kormány jórészt megvalósította az ő programját?
— No hallod! Hát nem lett államtitkár belőle?

Nincs semmi baj

— Hallom, nagyságos asszony, hogy kedves férje, a képviselő úr, beteg...
— Csak volt. Már kijár.

Pehhes kúra

Két ügynevezett úrinő beszélget:
— Azt hiszem, rosszkor, soványodtam le, édesem.
— Miért?
— Most hallom, hogy drágább lett a hús.

Genfi párbeszéd

MÜLLER-FRANKEN német kancellár: Kedves kolléga úr, én őszintén hitelt adok az ön békenyilatkozatának és nincs semmi kívánságom, csak az, hogy a pohárköszöntőit más szavakkal fejezze be.

BRIAND francia külügyminiszter: Na, ez igazán nem valami nagy kívánság. De hát, hogy mondjam a jövőben?

MÜLLER-FRANKEN: Ahelyett, hogy „ürítem poharamat”, mondja azt, hogy: „ürítem a Rajna-vidéket.”

L A P Z Á R T A:

Andrássy Gyulával nagy igazságtalanság történt

Bethlen István, mint tudjuk, a nagy Wekerle Sándor fiát nevezette ki pénzügyminiszterré. Mint hírlük, a nagy Baross Gábor fiából viszont kereskedelmi miniszter lesz. Politikai körökben sokat beszélnek arról, hogy Andrássy Gyulával micsoda igazságtalanság történt. Bethlen minden hajdani nagy államférfi fára gondol, egyedül csak a nagy Andrássy Gyula fiát mellőzi. Pedig mennyivel nagyobb külügyi politikus volt az Andrássy papája, mint Walkóé!

Bethlen István gróf
Scitovszky Béla
Vass József

Herrmann Miksa
Bud János

Mayer János
Wekerle Sándor
Klebelsberg Kuno gróf
Csáky Imre gróf
Pesthy Pál